

[Fuglsang.]

fællesmarkedet har været langt inde i handelsforhandlinger. Alt dette kan kun direkte eller indirekte styrke Francos autoritet også over for den spanske befolkning.

Det er på den baggrund, man for det første kun kan beundre den samling, der er sket i det spanske folk, den samling, som nu har kæmpet sig frem til det tidspunkt, hvor man ligesom kan øjne friheden forude. Hr. Willhelm spurgte, hvad vi fra kommunistisk side mente med den samling. Vi mener den samling, der på grundlag af dyrekøbte erfaringer er udformet, som går fra fabrikker og universiteter til landsbyerne, og som nu er den eneste faktor, som er i stand til at føre udviklingen i en demokratisk og også i en socialistisk retning. Men netop i den situation har Spanien efter at være svigtet i så mange år krav på en bred støtte i sin kamp, en bred støtte fra alle virkelige demokratiske kræfter og organisationer i vort land, og på, at den danske regering i hvert tilfælde klart og aktivt tager afstand fra alt, der direkte eller indirekte kan forlænge det spanske folks lidelser og vanskeliggøre dets kamp. Her kan man nok sige, at USAs forhandlinger med Spanien og dets aftaler er deres egen sag, men sådan er det jo ikke. Alle internationale lærdomme, men ikke mindst lærdommene fra Spanien, viser os, at det aldrig kan være os ligegyldigt, om der er ild i naboens hus. Sidst da det fik lov til at brænde, satte det hele verden i brand. Derfor har vi en forpligtelse over for Spanien, ikke blot for det spanske folks skyld, men også af hensyn til udviklingen i verden fremover, og derfor vil jeg foreslå, at vi stemmer for det dagsordensforslag, der er fremsat af hr. Knud Jepsen.

Thue Christiansen (SF):

Jeg opfatter statsministerens udtalelse i åbningstalen om eventuel udvinding af uran i Grønland som en principerklæring fra socialdemokratiets side og dermed fra regeringens side, en principerklæring, der går ud på, at regeringen stadig væk er interesseret i selve styringen af eventuelle koncessionstilladelser til udvinding af den grønlandske undergrunds rigdomme.

Denne gammelkendte og noget kolonialistiske holdning over for Grønland må jeg imidlertid kraftigt tage afstand fra. Statsmi-

nisteren må jo efterhånden være godt orienteret om den grønlandske befolknings holdning til Grønlandsministeriets sidste koncessionstilladelser til eftersøgning af olie ved Grønlands vestkyst. Der markerede grønlænderne ganske kraftigt og håndgribeligt deres ønske om selv at administrere deres lands rigdomme.

Hvis det hjemmestyre, som vi forhåbentlig om ganske kort tid indfører i Grønland, skal have nogen som helst reel betydning, er det vigtigt allerede nu at få slået fast, at den danske regering ikke udsteder flere koncessioner hverken til efterforskning eller til udvinding af grønlandske naturrigdomme, hvad enten det drejer sig om olie, uran eller andre former for hårde mineraler, før det grønlandske hjemmestyre er blevet en realitet.

Jeg må her stille et direkte spørgsmål til ministeren for Grønland eller til den minister, der måtte have kompetence til at give et sådant tilsagn: kan regeringen give os en garanti for, at der ikke udstedes flere koncessioner til udvinding af grønlandske naturrigdomme, før det grønlandske hjemmestyre er blevet gennemført, og at det organ, der herefter må tildeles kompetencen til at uddele koncessioner, retteligt må være Grønlands eget hjemmestyre og ikke som nu Grønlandsministeriet?

Ministeren for Grønland har under folketingets forespørgselsdebat om uddeling af koncessioner til en række multinationale selskaber i foråret omtalt sine planer om at nedsætte et styringsudvalg bestående af danske og grønlandske politikere til varetagelse af den politiske styring omkring olieudvindingen i Grønland. Så vidt jeg har forstået det, er det ministerens hensigt, at han derved bedre vil være i stand til at imødekomme en del af den stigende interesse for politisk medindflydelse, der er at spore i det såkaldte moderne Grønland, altså et plaster på såret, et meget lille plaster på et meget stort sår, der består i en ubehagelig kendsgerning, nemlig at den grønlandske befolkning i realiteten er blevet frataget ejendomsretten til den grønlandske jord af de danske politiske myndigheder, der fra tid til anden er meget ivrige efter at kritisere, og med rette, den politiske undertrykkelse over for minoritetsgrupper, der befinder sig i verden.